І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 134. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЛИПНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 28, 1967 No. 134. VOL. LXXIV.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 27-го липня, 1967

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТНА КОМІСІЯ СПОСОБІВ І ЗАСОБІВ плянує зменшити пенсії соціяльного забезпечення в порівнянні з тим проєктом, який підтримує Уряд президента Джансона, збільшуючи одночасно податок на цілі цього забезпечення. Уряд пропонував збільшити пенсії соціяльного забезпечення на 15 відсотків в порівнянні з теперішніми, а Комісія хоче збільшити їх тільки на 13 відсотків, а може навіть тільки на 11. Мінімальну пенсію, яка тепер становить $44, Уряд проєктує збільшити до $70 місячно, а Комісія плянує збільшити її до $60, або навіть до $50 місячно.

УРЯД ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ предложить Сенатській Підкомісії в справах патентів, торговельних охоронних марок і охорони авторських прав проєкт зорганізувати 25-членну комісію, яка впродовж трьох років перевела б студії над тим, який вплив матиме розвиток технології, головним чином компютерсько-інформаційної системи, — на охорону авторських прав. Проєкт в цій справі одобрили більше як 150 видавців, письменників, виховників і фахівців від компютерської програмової системи. В цій справі мають внести окремий законопроєкт в Конґресі в серпні цього року.

АМЕРІКЕН ТАБЕККО КОМПАНІ, друга, щодо величини фабрика цигарок, стверджує у своєму торговельному звіті зменшення своїх прибутків цього року. Цей звіт свідчить про те, що частина американців зрозуміла ту пересторогу, що надрукована на кожній пачці цигарок, яка повідомляє курця, що він рискує своїм здоров'ям, коли курить цигарки. Ця тютюнова компанія в першій половині цього року мала прибутку $40,629,000, а в тому самому часі минулого року її прибуток виносив дещо більше, бо $41,504,000. Та інші тютюнові компанії і далі збагачуються коштом грошей і здоров'я наївних курців.

РИМОКАТОЛИЦЬКИЙ ЄПИСКОП В РОЧЕСТЕРІ, Н. Й., Фултон Дж. Шін дозволив 400 своїх парохіяльних священиків відправляти Служби Божі в суботу в приватних домах, щоб цим способом зблизити вірних до Бога. Єпископ Шін діє в згоді з рішенням американського Єпископату. Він видав зарядження в справі цих Богослужень. 1. Не вільно їх відправляти в неділі. 2. На Службій Божій повинні бути принаймні 15 осіб, і то найближчих сусідів, а не знайомих і вибраних приятелів. 3. Богослужбу відправлять з всіма церемоніями, що в церкві. 4. Після кожної Служби Божої треба виголосити проповідь. 5. Не вільно відправляти Службу Божу на інтенцію якоїсь окремо вибраної групи.

ВІДОМИЙ В ЦІЛОМУ СВІТІ МІСЯЧНИК „Рідерс „Дайджест" відзначає 45-річчя свого існування. Його поширення є на другому місці, зараз після Біблії. Цей місячник вийде в серпні цього року в 28-ох мільйонах примірників. В цьому числі, що появиться вже цього тижня, буде запрошення надруковане 14-ма мовами, щоб коло 90 мільйонів читачів відвідали редакцію й адміністрацію, яка міститься в Чеппеква, Н. Й. 1.500 працівників цього видавництва заробляють річно $15 мільйонів. Заснувало „Рідер Джайджест" подружжя Воллесів в 1922 році, які і досі є його власниками. Хоч мають по 77 років, вони самі керують цим великим підприємством.

У СВІТІ

ЙОРДАНІЯ МАТИМЕ „ЦИВІЛЬНУ АРМІЮ". Король Гуссейн заповів, що йорданський уряд плянує озброїти цивільних осіб і ними доповнити йорданську армію, яка нараховує 50.000 вояків. Відбуватиметься також „загальний військовий вишкіл". Ця нова військоа програма зв'язана, очевидно, з арабсько-ізраїльським конфліктом.

ЧЕРВОНИЙ КИТАЙ ЗАКЛИКАЄ ДО „СВІТОВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ". Такі заклики появилися в комунокитайській пресі і вони скеровані головно до т. зв. недорозвинених країн, зокрема південно-американських.

ВІЙНА У В'ЄТНАМІ ПРИБИРАЄ НА СИЛІ, при чому південно-в'єтнамські і американські війська мають виразну ініціятиву як на суші так і в повітрі. Американські літаки майже безупину бомбардують військові інсталяції в Північному В'єтнамі, а південно-в'єтнамські і американські війська несподіваними акціями і наскоками винищують осередки комуністичних військ в Південному В'єтнамі.

В НІҐЕРІЇ ВСІ „ВИГРАЮТЬ". Так, щонайменше, виходить із повідомлень обидвох воюючих сторін. У східній Ніґерії, як відомо, почався „сепаратистичний рух", щоб із східніх провінцій створити окрему державу. Боротьба продовжується і обидві сторони повідомляють про свої успіхи.

ПОЛЯНСЬКИЙ ОЧОЛЮВАТИМЕ СОВЄТСЬКУ ДЕЛЕҐАЦІЮ НА ЕКСПО-67. Вівторок 15-го серпня буде „совєтським днем" на світовій виставі ЕКСПО-67 в Монтреалю в Канаді і на цей день вибирається офіційна совєтська делеґація. Початково повідомлялось, що цю делеґацію очолюватиме совєтський „президент", Ніколай Подгорний, а тепер повідомлено, що замість Подгорного приїде перший заступник совєтського прем'єра, Димитрій С. Полянський.

КОМУНІСТИЧНІ ПАРТИЗАНИ В БОЛІВІЇ МАЮТЬ „ВІЛЬНУ РУКУ". Це відноситься до джунґлів на півдні країни, в яких ці вишколені на Кубі ворохобники практично не зустрічають жадного поважного спротиву, маючи в додатку поважну переваґу в людях і зброї над висланими проти них військовими частинами. В останніх 20 перестрілках із військом, партизани втратили тільки двох убитими, тоді як урядові втрати виносили 31 убитий.

ЩЕ ТІЛЬКИ В ДВОХ ПРОВІНЦІЯХ КОНҐО ВИЇМКОВИЙ СТАН. Він був проголошений в цілій країні, але уряд президента Мобуту в четвер 13-го липня його скасував, за виїмком двох провінцій, охоплених повстанням. Міжнародний Червоний Хрест намагається евакуювати із охопленої повстанням зони 150 білих чужих громадян.

АМЕРИКАНСЬКОГО ВОЯКА У В'ЄТНАМІ ЗАСУДИЛИ НА 10 РОКІВ КАТОРГИ. Вирок видав американський військовий суд, знайшовши винним сержанта Волтера Ґріффена з Іллиной у співучасті у вбистві полоненого комуніста.

КАСТРО ЗАПОВІДАЄ „ДОПОМОГУ" ДЛЯ ІНШИХ, НЕ ОЧІКУЄ ДЛЯ КУБИ. У своїй першій більшій промові після відвідин Косиґіна, бородатий кубинський прем'єр перестерігав кубинців, щоб вони не очікували будь-якої допомоги від інших, але щоб самі були готові „допомогти" комуністичним підривникам у інших південно-американських країнах.

МУРИНСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ДІТРОЙТІ: 36 ВБИТИХ, ПОНАД 1000 РАНЕНИХ І 2,665 ЗААРЕШТОВАНИХ

Дітройт. — В середу 26-го липня ген.-поручник Джан Летруп Трокмортон повідомив, що федеральному війську вдалося здобути контролю над негритянськими заворушеннями. Тільки військо йНаціональна Ґвардія мусять ще поборювати снайперів, які засіли на стрихах та в руїнах спалених домів і звідтам стріляють до війська та до пожежників, які гасять пожежі. В середу числа жертв в Дітройті становили: 36 осіб вбитих, в тому 29 негрів і 7 білих. Число поранених виносить більше як 1,000 а число заарештованих дійшло до 2,665. Величезні матеріяльні втрати, які важко оцінити. Пожежники оцінюють, що спалені й знищені доми мають вартість понад $200 мільйонів. В загальному говорять про матеріяльні втрати у висоті півбільйона долярів. Представники поліції твердять, що постріли снайперів свідчать про те, що заворушники були зорганізовані до партизанської боротьби у групи по п'ять або шість осіб. Але представник президента Джансона в Дітройті Сайрус Г. Венс твердить, що військові команданти не знаходять доказів на те, щоб заворушники були „добре зорганізовані". Венс заявив, що в заворушеннях брали участь коло 100 снайперів, які стріляли з таких рушниць, калібрів 0.22 і 0.30, які легко купити в крамницях зброї. — З Александрії у Вірджінії повідомляють, що заарештовано голову Студентського Координаційного Комітету Рейна Бравна у Вашинґтоні за те, що він мав намовляти до заворушень та до підпалів. Його звільнили за кавцією 10,000 дол. Спорадичні заворушення були в деяких інших містах, які виявилися в тому, що ворохобники старалися грабувати розбиті крамниці. — Чотири провідники негритянського населення в боротьбі за громадянські права видали заклик до населення негайно припинити заворушення в муринських дільницях численних міст, бо „жертвами цих заворушень в першу чергу є негритянське населення". Ці провідники — це о. д-р Мартин Лютер Кінґ, А. Філіп Рендолф, Рой Вілкінс і Вітні М. Йонґ. З Вашинґтону повідомляють, що ці чотири муринські провідники діяли за ініціятивою президента Линдона Б. Джансона. Вони заявляють: „Вбивати, підпалювати і грабувати — це злочинні дії, і мусимо їх так оцінювати. Винні в цьому ділі є і ті, які підбурюють та намовляють до цих злочинних актів".

Так виглядає одна із вулиць Дітройту, сплюндрована в муринських заворушеннях. Пожежна сторожа згасила пожежу, а вояк Національної Ґвардії тепер сочистим кавуном гасить власну спраґу.

Де Ґолль перервав свої відвідини в Канаді

Монтреаль. — Французький президент де Ґолль в середу 26-го липня перервав свої відвідини в Канаді та відлетів до Франції, не бачившися з канадійським прем'єром Лестором Б. Пірсоном, хоч це було заплановане на четвер 27-го липня. Де Ґолль відповідав на ентузіястичне вітання квебекських сепаратистів окликом „Нехай живе вільний Квебек!", за що зганив його канадійський прем'єр Пірсон, заявляючи, що такі нельояльні оклики французького гостя є неприйнятливі для канадійського народу і його уряду. Де Ґолль не зайняв становища до заяви канадійського прем'єра, який скликав був окреме засідання свого кабінету, щоб нап'ятнувати недипломатичну поведінку французького гостя. При від'їзді де Ґолля присутній був представник канадійського уряду амбасадор Лайнолел Шевріє, завданням якого є бути репрезентантом уряду під час церемоній, в яких беруть участь високі представники чужих держав. В історії немає подібного випадку, який нагадував би те, що зробив французький президент в Канаді. Часописи пригадують заяви Гітлера на адресу німців в чужих державах перед другою світовою державою. Тому також французька публічна опінія стала проти свого президента. Тільки два часописи, один комуністичний і один деголлівський, не виступили проти нетакту голови своєї держави. Урядова телевізійна стація в Парижі передавала гостину де Ґолля в Канаді, подаючи також в цілості промову прем'єра Пірсона. Політичні аналісти турбуються тим, що падає популярність де Ґолля, після якого можуть настати у Франції знов непевні роки з частими змінами влади. Голляндський міністер закордонних справ Джозеф М. А. Г. Лунс сказав, що де Ґолль із чемности вислуховує думок інших людей, але пізніше зовсім не бере їх до уваги, і тому „говорити до де Ґолля — це говорити до стіни". Він натякнув на вік французького президента: „Людина старіється, їй незабаром буде 77 років!" Західньо-німецькі часописи пишуть про „провакацію" французького президента, який „хоробливо виступає проти англо-сасів".

Палата схвалила $4.5 більйона на публічні роботи

Вашинґтон. — Палата Репрезентантів більшістю 375-ох до 26-ох голосів схвалила 4.5 більйона дол. на публічні роботи. Та з цієї суми, яку ухвалили була Палатна Комісія Видатків, і яку запропонував був Уряд, перед кінцевим голосуванням скреслили незначну суму 1.6 мільйона дол., що була призначена на побудову гідроелектрівні на річці св. Івана в стейті Мейк. Схвалена сума 4,498,400,000 дол. призначена на будову для Комісії Атомової Енерґії, на контролю повеней, наводнювання сухих районів, будову електрівень та на очищування води в деяких ріках.

ПАПА ПАВЛО ЗАКІНЧИВ СВОЇ ВІДВІДИНИ В ТУРЕЧЧИНІ

Папа Павло VI відповідає на ентузіястичне привітання в Істамбулі.

Ефезус, Туреччина. — В середу 26-го липня Папа Павло VI закінчив свої відвідини в Туреччині новим закликом до православних і протестантів продовжувати з католиками „діялог правду в милосерді". Папа приїхав до цього старовинного міста, в якому провела свої останні роки Пречиста Діва Марія, Мати Божа, та в якому впродовж трьох років жив і проповідував св. апостол Павло. Попереднього дня Папа Павло був в Істамбулі, колишньому Константинополі, та мав зустріч з первоієрархом Православної Церкви, Патріярхом Атенаґорасом, обмінявшись з ним „поцілунками миру", та взаємними словами заохоти і надії на єдність усіх християн. Перед своїм виїздом, Папа Павло ще відвідав Вірменського Патріярха Шнорка Калютсіяна, а перед входом до літака в поворотній дорозі до Риму, Папа Павло ще передав репрезентантові турецького уряду чек на $40 тисяч на допомогу жертвам недавнього великого землетрусу в Туреччині.

Підготовний Комітет для СКВУ радитиме з кінцем цього тижня в Монтреалі

Монтреал, Канада. Цієї суботи і неділі, 29 і 30-го липня, як на світовій виставці ЕКСПО-67 відбуватиметься „Український День", в якому заповіли свою участь не тільки численні артистичні українські національні групи Канади, але й тисячі молоді, що зорганізована в своїх організаціях Пласт, СУМ, ОДУМ та інших, радитиме тут Підготовний Комітет Пан-Американської Української Конференції для Світового Конґресу Вільних Українців, що має відбутися в Ню Йорку в листопаді цього року. Підготовний Комітет ПАУК для СКВУ складається із очолюваної о. прелатом д-ром Василем Кушніром Програмової Комісії при Комітеті Українців Канади та очолюваної Йосипом Лисогором Організаційної Комісії при УККА. В одній і другій Комісії мають право мати свого репрезентанта всі крайові установи — з Канади в Програмовій Комісії а із ЗДА в Організаційній Комісії. Усі центральні репрезентації українців в інших країнах можуть мати в Підготовному Комітеті своїх спостерігачів, південно-американські репрезентації своїх відпоручників. Наради Президії ПАУК і Підготовного Комітету в Монтреалі почнуться в суботу о год. 2-ій пополудні та відбуватимуться в залі Українського Православного Собору св. Софії. Від Програмової Комісії заповіли свою участь у нарадах: о. д-р В. Кушнір, ред. Іван Сирник, п. М. Плавюк, мґр. Іван Іванчук, д-р Ярослав Кальба, як також пані Марія Дима. Від Організаційної Комісії досі зголосили свою участь у нарадах (поазбучно): мґр. Іван Базарко, Антін Батюк, Іґнат Білинський, ред. А. Драган, інж. Степан Куропась, д-р Вол. Михайлів (репрезентує українців у Бразилії), Іван Олексин, інж. Стефанія Пушкар, д-р Матвій Стахів. Не зможе взяти участи голова Організаційної Комісії Йосип Лисогір, який ще перебуває на відвідинах в Европі.

На порядку цих нарад є такі справи, як остаточне узгіднення статуту СКВУ, перевірка і доповнення лист запрошених учасників СКВУ, справа маніфестації з нагоди СКВУ, справа фінансів, доповідача з Европи та ін.

У КАНАДІ БІЛЯ МОНТРЕАЛЮ ВІДКРИТО МІЖКРАЙОВУ ПЛАСТОВУ ЗУСТРІЧ

(а.м.м.) — Давно заповіджену зустріч пластунів і пластунок Канади й Америки відкрито святочно в неділю, 23-го липня 1967 року на розлогій і гарній пластовій оселі, „Батурин" в Савт Болтон, 80 миль на південний схід від Монтреалю.

Відкриття попередили полеві св. Літургії. Всч. о. Олександер Костюк, парох св. Покровської Церкви в Монтреалі відслужив Службу Божу для пластунів православного віровизнання. Співав принагідний пластовий хор під проводом 12-річної донечки о. пароха. На проповіді о. парох вітав Пласт і МПЗ від о. Протопресвітера Володимира Слюзара, голови місійної округи Монтреалу-Оттава.

Св. Літургію для пластунів українсько - католицького віровизнання служив пл. сен. Впр. о. Володимир Івашко, канцлер єпископської Консисторії в Саскатуні, в співслуженні Всч. о. Ігоря Мончака, особ. секретаря Їх Блаженства Кардинала Йосифа Сліпого, о. Мончак перебуває тепер в торонтонській епархії на відпустці й з доручення Владики Ізидора Борецького перебрав духовну опіку над таборами молоді східньої Канади.

Десятиденну зустріч відкрив її комендант, пл. сен. Микола Світуха, який перед тим — пластовим порядком — звітував голові Гол. Пл. Булави, пл. сен. Юрієві Ференцевичеві, що табор нараховує 1,254 юнаків і юначок. В святковому наказі підкреслено, що пластова молодь відзначає Зустріччю 50-ліття державного відродження України. Пласт, що цього року налічує 55 років свойого існування — відбуттям МПЗустрічі на терені Канади включується теж в святкування століття Канади.

Після відчитання наказу, молодь почала формуватися для відбуття дефіляди. Прапори, що дотепер стояли в широкій, вишиваній, лаві попереду юнацтва, повертали до своїх частин і разом з ними йшли на призначене місце в поході. Дефіляду почали юнаки, за ними йшли юначки. За юначками біл сотки старших пластунок. Похід замикав ст. пластунський курінь „Лісових Чортів".

Дефіляду відбирали члени Гол. Пл. Ради під проводом Голови, пл. сен. Юрія Старосольського, члени Гол. Пл. Булави, Крайових Рад і Старшин Канади й Америки, відпоручники КПСтар-

(Закінчення на стор. 3-ій)

СУМ ВІДБУВАЄ В КАНАДІ ТАБОРИ І ЗУСТРІЧІ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

(Є.Г.). — У пляні належного відмічення 50-річчя Української Національної Революції, 25-річчя УПА і 100-річчя Канадійської Федерації Спілка Української Молоді (СУМ), після довшої і солідної підготовки здійснює у вакаційних місяцях програму цього Ювілейного року в такому порядку:

(1) Спільне таборування СУМ Канади і Америки, яке розпочато на великій, 200-акровій сумівській оселі „Верховина" 23-го липня ц.р. Із 41 Осередків СУМ в Канаді і ЗДА прибуло понад 1.000 юнаків, юначок та дружинників. Великі і вигідні палянки „Верховини" показалися замалими, тому на швидку руку треба було побудувати „нове село" зі шатер. Табір справді виглядає імпозантно і носить назву „Лісова школа ім. гол. ком. УПА Т. Чупринки". Табір юначок названо „Кленовий лист", а табір юнаків „Чорний Ліс". Крайові Управи СУМ покликали команду табору в такому складі: мґр. Т. Буйняк, комaндант; П. Башук, заст. команданта: мґр. Є. Гановський, гол. виховник; В. Окіпнюк, писар; А. Доманчук, комaндант табору юнаків; Марійка Яцків, командантка табору юначок; П. Дуба, інтендант; В. Куций, фін. реф.; всч. о. Р. Набережний, капелян; всч. о. Т. Міненко, капелян; і д-р М. Остафійчук, лікарська опіка.

(2) День Української Молоді на EXPO-67 є назначений на 29-го липня, до якого СУМ приготований з окремою програмою.

(3) Здвиг СУМ — відбудеться 30-го липня на „Верховині" з окремою програмою Осередків СУМ Канади і ЗДА.

(4) СУМ в 100-річчя Канадійської Федерації — 31-го липня цілий стан таборовиків і поповнення з осередків Східньої і Південної Канади виїдуть до Оттави, де в приявности інших молодечих організацій, представників Уряду і Президії КУК буде відкрита пропам'ятна плита.

Для кращого переведення виступів на EXPO-67 і в Оттаві працюють комітети в Монтреалі під проводом дир. М. Андрухова і в Оттаві під проводом д-ра Р. Остапчука та інж. З. Янковського. Комісія при Федеральному Уряді для відмічення 100-річчя Канади визнала Збір СУМ на „Верховині" гідним відміченням 100-річчя Канадійської Федерації і призначила фінансову допомогу на частинне покриття коштів транспорту.

Відбулася 20-та Ювілейна Конвенція Української Православної Ліґи

Пітсбурґ, Па. — Від 19 до 22 липня включно тривала в Пітсбурзі, в Вебстер-готелі, 20-та Ювілейна Конвенція Української Православної Ліґи, з участю близько 140 осіб. Конвенцію привітав посадник міста Йозеф Барр. З головною промовою виступав другого дня Конвенції Митрополит Іоан Теодорович, який є духовним опікуном Української Православної Ліґи та якому цього року минуло 80-ліття, що й було відзначено з великими урочистостями на бенкеті в суботу. Учасники Конвенції одержали багато привітів. Український Народний Союз репрезентували головний касир Іван Кокольський та гол. радний Андрій Джула, що разом зі своїми дружинами взяли участь у конвенції. У п'ятницю 21 липня увеликі й залі Канрнеґі Мюзік Гол відбувся концерт пісні й танку, з участю понад 150 виконавців.

Нове відповідальне призначення інж. Юрія Храневича

Інженер Юрій Храневич, який працює впродовж останніх десяти років заступником директора перебудови міста Нюарку, одержав однорічну відпустку з цього посту, щоб в тому часі попрацювати на іншому відповідальному пості. Він запрошений на цей час на пост керівника плянування острова Ґвам, одного із групи островів Маріяна, Американської території в околиці Філіпін. Там інж. Юрій Храневич буде кермувати плянуванням військових та цивільних споруд для американської Морської Фльоти.

Інженер пляновик Юрій Храневич відомий теж серед українців як активний спортовець, член УАСТ „Чорноморська Січ" в Нюарку, та один із найкращих змаґунів настільного тенісу серед українців на Сході ЗДА. Він є членом 214 Відділу УНС, спортового Відділу „Чорноморська Січ" в Нюарку.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid ot the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Зловжиття гостинности

Канадійці — нарід працьовитий, культурний і гостинний та оправдано гордий на свої великі досягнення. Недавно вони ентузіястично вітали і гостили в своїй країні англійську королеву Єлисавету і її чоловіка князя Филипа, а тепер з не меншим ентузіязмом привітали французького президента Шарля де Голя, що приїхав до них на відвідини минулої неділі. Все було добре і гарно, як водиться серед культурних націй.

Так було тільки один день, бо вже в понеділок, 24-го липня, Шарль де Голь грубо зловжив канадійською гостинністю та знехтував своїм становищем голови іншої держави, виступивши в ролі пропаґандиста однієї канадійської групи. Подорожуючи з міста Квебеку до Монтреалю і опісля в самому Монтреалі де Голь підносив оклики групи тих французьких канадійців, що мають у своїй програмі відірвання квебекської провінції від канадійської федерації та створення з неї окремої французької держави на канадійській землі. Відповідаючи на привітання, де Голь підносив оклики: „Нехай живе Квебек! Нехай живе вільний Квебек! Нехай живе французька Канада! Нехай живе Франція!"

Цей виступ де Голя та його пропаґанда за „визволення Квебеку" були предметом цілоденних нарад канадійського уряду в Оттаві у вівторок 25-го липня. Після нарад, канадійський прем'єр міністрів Лестер Б.Пірсон склав заяву, стверджуючи, що пропаґандивні виступи де Голя на канадійській землі є „неприємливі для канадійського народу і його уряду" та що „Канада залишиться об'єднаною і відкине будь-які намагання знищити цю її єдність".

Навіть не входячи в суть справи, виступ де Голя є неприємливий не тільки для канадійського народу та його уряду, але й для кожної культурної людини, бо він є грубим порушенням гостинности. Змагання французьких канадійців є їхньою справою, до якої ми, громадяни українського роду, не маємо потреби встрявати, але важко було б не зайняти становища до французького президента, який приїхав „визволяти" вільних у Канаді та вигукував у вільному Монтреалі: „Нехай живе вільний Квебек", але не спромігся на оклик: „Нехай живе вільна Україна!" під час своїх, також відносно недавних, відвідин у поневоленому Києві.

Зловживши гостинністю чужої країни та в супроводі солідарного засуду його поведінки не тільки в Канаді, але і в світі, включно із самою Францією — за винятком комуністів і його власних партійців — де Голль перервав свої відвідини в Канаді і безславно вернувся додому.

Примусова праця

Великий український мислитель Григорій Сковорода в кількох своїх творах підкреслював, що праця — це необхідність та що вона тоді приємна, коли її виконується за своїм уподобанням, за бажанням, за фахом. Така праця, навіть якщо вона тільки для прожиття, не буде осоружною і не викликатиме відрази. Інша справа — праця з примусу. Тільки цим можна пояснити ту неохоту виходити в поле мас колгоспного селянства в Україні, виходити до схід сонця на державне, не своє поле, — адже український селянин раніше був відомий по всьому світі надзвичайною любов'ю до землі, до своєї важкої, але й радісної праці.

Ще гірше стоїть справа з тими, кого влада в Совєтському Союзі просто, взагалі не питаючись, сама посилає на так зване „трудове виховання". Особливо це стосується студентів. Замість відпочити влітку, набратись сил, помандрувати бодай в межах УССР чи іншої країни-полонянки, чи й попрацювати по вподобі, — десятки тисяч студентів мусять щоліта мандрувати в Азію та в Сибір, де за кошти прохарчування „будують комунізм". Московські „Ізвєстія" з 6 червня трохи виговорились про таку категорію примусовців. Газета повідомила, що в 1966 р. понад 30 000 студентів з десяти так зв. республік тільки в Казахстані за літо збудували 7 000 ліній електрофікації, провели електричні проводи до майже 17 000 будинків, а крім того, „виконували політичну", себто пропаґандивно-комуністичну працю серед місцевого населення Казахської ССР...

Большевицька преса дуже скупа на подібні вістки. Причина такої скупости — зрозуміла: деесятки, а може й сотні тисяч студентської молоді змушені щороку працювати майже забезцінь у далеких районах імперії, розбудовувати силу Москви економічно і політично, орати землю на цілинних землях, рубати дерево в Сибірі, будувати греблі та електростанції — за дорогу та харчі, в ім'я, мовляв, „трудового виховання". Що сказали б на це професійні спілки у вільних країнах світу, студентські організації, самі студенти, наприклад, в Америці? Але там, в країні рабовласництва, людина має „право" тільки слухати і мовчати.

Д-р Михайло Біда

ІНФЛЯЦІЯ ДОЛЯРА

(2)

Демографічні статистичні дані, якіпоказують приріст населення ЗДА від 1900 - 1964 р. (Estimated Growing Population). Від 1900 - 1965 р. приріст населення: 1900 р. 76,094 мільйонів, 1905 р. 83,820; 1910 р. 92,407; 1915 р. 100,549; 1920 р. 106,466; 1925 р. 115,832; 1930 р. 123,077; 1935 р. 127,250; 1940 р. 132,594; 1945 р.140,468; 1950 р. 152,271; 1955 р. 165,931; 1960 р. 180,684; 1965 р. 194,032. (Statistical Abstract of the United States 1965, 86th Annual Edition, U.S. Department of Commerce, Washington, D.C., p. 5, No. 2).

З повищих статистичних даних бачнмо, що населення ЗДА, почавши від 1900 р., мало дуже великий приріст і розвивалося дуже швидким темпом. І так від 1900 - 1965 рр. зросло до 117,938 мільйонів осіб, а сьогодні маємо у ЗДА вже більше ніж 200 мільйонів населення, яке вимагає прохарчування, мусить мати житлові приміщення, а при тому мусить бути забезпечене відповідною працею.

За статистичними даними щодо здібних до праці робітників (Employment Status of the Population, by Sex and Color, Labor Force). Від 1940 р. у ЗДА було здібних до праці у мільйонах: 1940 р. 55,640; 1945 р. 53,860; 1950 р. 63,099; 1955 р. 65,848; 1960 р. 70,612; 1965 р. 73,909. Тут ще треба відмітити, що у той сам час, тобто від 1940 - 1965 рр. було затруднених працею (Employed Labor Force) осіб у мільйонах: 1940 р. 47,520; 1945 р. 52,820; 1950 р. 59,748; 1955 р. 62,944; 1960 р. 66,681; 1965 р. 70,169. (The United States Book of Facts, Statistics & Information for 1966, Published by Pocket Books Inc., New York, p. 216, No. 296).

Повищі статистичні дані показують, що тільки від 1940 - 1965 рр. у ЗДА збільшилось на 18,269 мільйонів робітників здібних до праці, а цифра ця вже сама за себе говорить, скільки нових місць праці потрібно створити для такої великої кількости людей.

Розглядаючи заробітні платні пересічного робітника (Hourly Earnings Prices) бачимо, що у ЗДА заробітна платня у середньому за годину праці виносила: 1940 р. 0,66; 1945 р. 1,02; 1955 р. 1,86; 1964 р. 2,53 дол. (Statistical Abstract of the United States 1965, 86th Edition U.S. Department of Commerce, Washington, D.C., p. 240, No. 323).

Порівнюючи повищі статистичні дані бачимо, що від 1940 - 1964 рр. заробітна платня для пересічного робітника збільшилася за годину праці на 1,87 дол. І тут бачимо, що винагорода праці йшла рівномірно з піднесенням цін на різного роду товари, тобто, коли зростали ціни на товари, то впарі з тим зростала заробітна платня.

Тут ще треба відмітити, як виглядала дисконтова стопа у Федеральних Резервних Банках (Federal Reserve Bank Discount Rates 1950 - 1965). Отже, у цих роках дисконтова стопа виносила: 1950 р. 1,3/4%, 1953 р. 2%, 1956 р. 2,3/4%, 1964 р. 4%. (Statistical Abstract of the United States 1965, 86th Edition, U.S. Department of Commerce, Washington, D.C., p. 457, No. 611).

З повищих статистичних даних можемо дізнатись, що тільки від 1950 р. до 1964 р. дисконтова стопа у Федеральних Резервних Банках зросла на 2,1/4%. Отже, все це показує, що з упадком купівельної спроможности доляра втрати, понесені у цій ділянці, компенсувалися піднесенням дисконтової стопи.

Реасумуючи порівняння інфляційних тенденцій доляра на підставі статистичних даних цінових індексів, які показують постійний зріст цін на всі товари, медичну опіку, кошти прожиття і т.п., приходимо до висновку, що ситуація в ділянці економіки не виглядає аж так трагічно, як могло б видаватися. Це правда, що інфляційні прояви нуртують у народно-господарському житті країни, але для цього існують певні оправдані причини. В економічній школі існують два напрямки. Перший обстоює зменшення державних видатків, стабілізацію доляра і сталих цін на товари, але при тому збільшене безробіття. Другий, натомість, пропонує збільшення державних видатків, постійне достосування грошей до товарових цін і, по-можливості, повне затрудення працюючих мас під умовою легкої інфляції. Виглядає так, що уряд вибрав другий напрямок, бо він дає змогу затруднення якнайбільшого числа робітничих сил і добробут для цілої країни.

Для більшого зрозуміння інфляційної проблеми мусимо взяти до уваги два основні питання: (1) чи інфляція шкодить, чи допомагає дійсному розвиткові народно-господарській продукції, і (2) який вплив дана інфляція має на дистрибуцію народно-господарської продукції.

Відносно першого питання, то ми бачимо, що загальна продукція у ЗДА не зменшується, а навпаки, з кожним роком збільшується, про що свідчить наявний факт, де прибутки з індустрії від 1950 — 1964 рр. збільшилися на суму 267,9 більйонів долярів. Щодо другого питання, то дистрибуція продукційних дібр проходить систематично, рівномірно до потреб постійного зросту населення, де бачимо ясно на підставі докладних статистичних даних, що тільки від 1950 — 1964 р. індивідуальні заощадження населення збільшилися на суму 64 більйонів долярів.

Для більшого зрозуміння наведу маленький приклад розподілу суспільних дібр, який допасовується до постійного зросту населення. Коли, напр., родина, яка складається з трьох осіб, споживала малий хліб, ділячи його на три однакові частини, то з приходом на світ кожної чергової дитини треба було б хліб збільшувати і коли вже родина складалася б із шістьох осіб, то хліб збільшився б удвоє, так, що кожний член сім'ї одержував би однакову пайку хліба, отже ніхто на тому не терпів би, лише хліб постійно збільшувався б відповідно до збільшення родини. Подібно діється в економіці ЗДА, тобто коли зростають ціни на товари різних потреб, то впарі з тим зростають заробітні платні, допасовані до ринкових цін. Так само для тих, які мають свої заощаджені гроші зложені у банках, де постійно на ці гроші зростає

(Закінчення на ст. 3-ій)

ЗЛОНАВМИСНА МОВНА ПЛУТАНИНА

Університети, інститути, технікуми та інші навчальні заклади в УССР розпочали приймати заяви від бажаючих вчитись, заяви на вступні іспити. Київська преса не раз у липні приділює цілу четверту (цебто останню) сторінку оголошенням різних вищих шкіл про набір студентів. Оголошують і про набір до технікумів та спеціяльних шкіл в Узбекістані, Казахстані, РСФСР, де навчання провадиться виключно російською мовою, і тому там все ясно: їдьте русифікуватись, забувайте українську мову і Україну, або ж повернетесь до неї, як носій великого російського „язика", бо такою мовою студент поза УССР набуває свої знання.

В самій же УССР питання щодо мови — цілком заплутане. Настільки неясно, якою мовою здавати іспити, якою мовою будуть провадитись у вищій школі виклади, що київська „Молодь України" з 19-го липня надрукувала спеціяльне „пояснення", котре розпочинається такими словами: „До редакції надходять багато листів з проханням розповісти, які саме іспити треба складати при вступі до вузу", вищого шкільного закладу.

Поснення редакції „Молоді України" таке, що вимагай додаткових пояснень: його треба розгадувати, як розгадують ребус. Запитайте себе, для перевірки, якою ж мовою треба здавати іспити і якою мовою буде провадитись навчання, прочитавши ось таке пояснення „Молоді України" (передруковуємо без змін у зрусифікованому правописі):

„Вступники до вищих учбових закладів складають іспити залежно від обраної спеціяльності з таких профілюючих дисциплін: а) спеціальності: технічні й інженерно - економічні, крім указаних у підпункті „б" фізичні, біологічна фізика — з математики (письмово та усно), фізики (усно), хімії (усно) як з непрофілюючого предмету; спеціальності математичні — з математики (письмово та усно), фізики (усно); спеціальності: креслення, малювання, архітектура — з малювання, креслення, математики, (усно), фізики (усно); б) спеціальності: хімічні, хімічної технології, металургійні, технологічні, лісового господарства, інженерно-економічні по відповідних галузях промисловості, біологічна хімія — з хімії (усно), математики (усно), фізики (усно)".

Значно зрозуміліше те пояснення відносно багатьох інших фахів — там просто й виразно сказано, що іспити треба здавати російською мовою, а на другому місті поставлено „або з мови, на якій проходить викладання":

„Спеціальності: політична економія, філософія, історичні, історико - архівознавство, правознавство, психологія, педагогіка і психологія (дошкільна), дефектологія, педагогіка і методика початкової освіти, бібліотечні, філософічні, російська мова та література, рідна мова та література народів СРСР, іноземні мови, журналістика, літературна робота — з російської мови та літератури (письмово і усно), або з мови, на якій проходить викладання, та літератури (письмово та усно), історії СРСР (усно)."

Навіть на такі фахи, як „мистецтво, культурна робота" — вимагають іспиту „з російської мови, або мов, якими провадиться викладання"!.. Що стосується „міжнародних відносин, зв'язків, міжнародних економічних відносин", то і там на першому місці — іспити з російської мови й літератури, „однієї з чужоземних мов", навіть з математики, але з української мови й літератури взагалі не треба жодного іспиту. Українську мову ще сяк-так „потребують" при вступі до технікумів в УССР.

Нічого не пояснює стаття „Різні вузи — різні екзамени" відносно педагогічних факультетів при університетах УССР, бо й усні іспити треба ж здавати якоюсь мовою:

„Вступники на педагогічні факультети, де проводиться підготовка по двопрофільних спеціальностях, складають вступні іспити з дисциплін, встановлених для основної (першої спеціальності), а спеціальність географія і біологія — з хімії (усно), географії (усно)."

Найвищий московський цинізм супроти рідної мови українського народу в УССР виявляється у такому „поясненні":

„Усі вступники складають додатково письмовий вступний іспит з російської мови та літератури або мови, якою проводиться викладання, та літератури, за винятком вступників на спеціальності, для яких ці дисципліни вважаються профілюючими. При цьому особи, які не вивчали в середньому учбовому закладі мову, якою проводиться викладання у вузі, за їх бажанням можуть складати вступний іспит з російської мови і літератури (письмово)."

Саме перед недалеким скликанням першого Світового Конґресу Вільних Українців маємо першоклясний документ плянової, обдуманої русифікації України, а також відповідь деяким нашим землякам на питання про уявні „зміни" в політиці Москви щодо так зв. союзних республік. Трохи більший шматок хліба дають також тим, кого мають завтра розстрілювати. (ЛП)

Василь Гарба

ДО 900-РІЧЧЯ МІСТА КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО

(3)

Кого, наївного, можуть переконати „приголомшуючі" цифри індустріялізації міста: за 50 років в 35 промислових підприємств — карликових! ..., Адже ж і місто Найробі, що було не більше за який небудь Ялтушків наших часів, лише за неповна десять років незалежности африканської державки Кенії, індустріяльно та культурно зросло на багато більше, як наше місто - ювілянт, зіпхнуте „братами" до статусу глухого, провінційного містечка...

Що з того, що совєти в своїй пропаґанді іменують тепер Кам'янець - Подільський „містом - музеєм", коли:

...„Ще в 30-их роках Кам'янець зазнав відчутних втрат: цілий ряд видатних пам'яток старої архітектури було знищено без всякої на те потреби. Зруйновано, зокрема Катедральний православний собор (раніше — костьол кармелітів, збудований на початку 18 ст.). Троїцьку церкву 16-го ст., Вірменський собор 15-го ст., Іванопредтеченську церкву 15-16 ст., з якою було зв'язане Кам'янецьке Братство-осередок визвольної боротьби українського міщанства проти польсько - шляхетського засилля та деякі інші об'єкти"....

Думаєте, що це цитата зі „злобного" вимислу якогось українського буржуазного націоналіста? — Ні, це взяте з „Українського Історичного Журналу" ч. 2 за 1967-й рік, видаваного в Києві, зі статті М.Ю.Брайчевського .... Увесь той допис на дев'яти сторінках можна назвати вбивчим самообвинуваченням...

Далі там же читаємо: ... „Замість того, щоб відбудувати місто так, як це робили в більшости інших міст, споруди яких в час війни потерпіли від пожежі, але залишалися придатними для відтворення, — центр Старого Кам'янця протягом 1947-1952 рр. було розібрано доценту для розчистки площі під нову забудову.Цим було допущено принциповий містобудівничий прорахунок ..."

„... Ті споруди, які збереглися й були реставровані за останні роки, як от: ратуша, Домініканський костьол, Трінітарська церква, Кушнірська брама та інші, залишившись на відкритому місці, втратили свій масштаб і добру половину своєї виразності ..."

Ще далі: „... В деяких випадках розпочата реставрація не була доведена до кінця без поважних причин, наприклад францішканський костьол; стихійне руйнування недореставрованих пам'яток триває ..."

Найгірше те, що в гонитві за індустріяльною розбудовою міста та в пошукуванні за економічним здешевленням такої розбудови, частогусто, як про це пишеться в згаданій статті, допускається просто до варварської переробки та пристосовування старовинних споруд під використання їх як промислових об'єктів. В цей спосіб, наприклад, поперероблювано та попрестосовувано приміщення б. Кармелітського-Францісканського манастирів до технічних потреб електромеханічного заводу. Єпископське стародавне подвір'я та вірменський торговельний будинок до потреб металоштампувального заводу. Приміщення Францісканського костьолу та б. жіночого манастиря — до потреб бавовняної фабрики. Касарні 18-го віку до потреб тютюнової фабрики. Будинок єзуїтського колеґіюму „пристосувала" для себе міська друкарня т т.д., і т.п. Ці всі переробки та „пристосування", не даючи фактично нічого для нової індустрії, просто по-варварському, до невпізнання спотворюють як кожний історичний архітектурний об'єкт, так і весь неповторний ансамбль Старого міста, як середньовічного архітектурного комплексу в цілому. Культурно-естетична шкода від подібних брутальних реконструкцій та промислових „новостроєк" — величезна й непоправна.

Нам треба голосно й скрізь кричати про цю невпинну плянову дискримінацію нашої культури москалями. В той час як, наприклад, вони об'явили Новгород, Суздаль, Ярославль, Кострому і другі міста у себе містами-заповідниками, у нас на Україні не тільки що ні одного подібного міста не задекляровано, але як от бачимо на прикладі нашого Кам'янця, йде пляномірне нищення скрізь і всюди наших пам'яток, святинь, цілих історично-архітектурних комплексів. Нам треба постійно і на кожному кроці про це свідчити, пам'ятаючи, що й „капля довбає камінь"... Це одна з великих та актуальних тем, над якими слід попрацювати нашим історикам архітектури, мистецтвознавцям.

Як вже згадувалося в першій відозві К-ту, всякі інші публікації, спогади, мемуаристичні нариси, зв'язані з Кам'янцем та Поділлям в цілому, включаючи враження, описи та зустрічі наших братів - „зазбручанців", будуть з признанням включені в ювілейний альманах.

Тож кожного земляка, хто працює над якимось дописом, чи має намір це зробити, проситься зголоситися з цим до комітету.

У перебігу ювілейних врочистостей, що по думці більшости членів К-ту мають тривати не менше двох сесій, окрім офіційної частини, окрім згаданого вже ювілейного збірника-альманаху, має бути також представлений показ творчости наших земляків-подолян, експонати образотворчих мистецтв тощо. Отже проситься також заінтересованих в цьому земляків наших негайно зголошувати в К-ті про своє бажання подати до експозиції той чи інший експонат.

В пляні святкування буде також цікава художня частина з участю наших доброзичливих мистців-артистів.

На заключення плянується, урядити товариський бен-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

(20)

Народ оповив каплицю леґендами, теплом, любов'ю і піклуванням. Три сотні років хтось її завжди підмальовував, білив, наливав оливу в лямпадки, ставив свічки, прибирав ікони вишиваними рушниками. Там завжди, коли б літом або весною не зайти — лежали свіжі квіти. Під час першої світової війни були недалеко бої, і від гуку гармат стіни каплиці почали тріскати. Поляки надіялись, що каплиця розвалиться... Але хтось ночами виміряв, десь по селах щось кував, по темних ночах хтось щось майстрував — і незабаром каплиця була відновлена, а розколини в стінах було сковано залізними обручами!... Каплиця далі залишилась місцем відвідин, молитви і частих зустрічей.

Саме там зустрілися Блакитний і Крук.

Були при зброї. Їхні почоти, щось хлопців по двадцять, розклали ватру за скелею на горбку, а Крук із Блакитним, у супроводі Вихора, Залізняка, Левка й Гонти, розмовляли в самій каплиці, до якої Залізняк десь дістав ключа.

Хлопці знайомились, придивлялись один до одного, хоча один про другого добре знали з оповідань та роботи.

— Де ви набрали стільки автоматів, „фінок"? — запитав здивовано Крук.

— Заготовили ... — ніби недбайливо відповів Блакитний. Крук не знав, що Блакитний стягнув майже всі автомати із Бережнецького району на цю зустріч, щоб, так би мовити, „вразити силою партнера". — Ми хочемо озброїти свої летючі загони майже виключно автоматичною зброєю.

— Летючі загони? Розкажіть більше, це цікава думка, — допитувався Крук.

Розмова набрала дружнього тону. Спочатку стримана, ставала дедалі, то щирішою, і хлопці почали обмінюватись інформаціями. Виявились також сили обох командантів. Блакитний довідався, що в райони Вишгородка, Ланівець і Білозірки йому нічого рипатись, бо там Крук уже має значні сили, а Крук довідався, що йому нема чого й ногою ступати в райони Угорська, Шумська і Катербура.

— А як із Почаєвом, Олексинцем? — запитав Крук.

— Давайте разом подумаємо...

— Треба б...

Спочатку Блакитний сердився за околиці Ланівець, адже там Іскра нібито мав підготувати ґрунт, а Крук перехопив!... Крук не міг подарувати Грицькові, двоюрідньому братові Блакитного, що той в околицях Угорська не перехитрив Блакитного, і йому, Крукові, не підготував шляхів. Але згодом у розмові виявилось, що все це не така вже велика трагедія: одні й другі літають по всіх районах...

— А як на майбутнє? — цікавився Блакитний.

— Ось тут і біда. Я не знаю. Організація, мабуть, кривим оком буде дивитись. Кажуть, хай там десь вгорі спочатку домовляться. А як у вас справа стоїть? — питав Крук.

— Таке саме. Краще лише те, що маю більше вільної руки і на місці можу чимало сам вирішувати, але не все...

— А як тоді з сусідніми теренами? Наприклад, із Дубенщиною? Там, доносять мені, наші з вашими солідно посварились...

— На жаль, так, — покрутив головою Блакитний. — Туди поїхав Білий справи якось налагоджувати. Чекаю на добрі вістки...

— Не підуть наші, — не витримав Крук. — Черник не піде...

— А якже тоді організувати підпільну армію, як вести акції?

— Не знаю. Покищо ми ще у стадії підготовки. Ви вже дієте, і за це мені дещо дістається від начальства. Відстав, кажуть. Мені ж здається, що треба кращої підготови. Військовиків не маємо. Ви нам їх чимало перебрали. Все, що мені не вдається — винні ви, — жартома сварився Крук. — Ось на Дубенщині Черник вас цілком перегнав. Уже три загони по терені пустив.

— А ми п'ять...

— Знаю, знаю, почекайте — пережену.

Годі було довести все до спільної команди. Але одні й другі, розгортаючи роботу, вже знали, що треба мати зв'язки. Необхідно.

Розмова закінчилась встановленням чотирьох пунктів зв'язку в повіті, встановлено клички.

— На початок і це добре, — потішав Крук. — Продовжуйте роботу. Давайте знати про більші акції, допоможемо бити фріців. Незабаром почуєте і про наші дії, — нахвалявся Крук, але це в нього якось не вийшло. Він знав, Блакитний колишній гімназист, студент і військовик, а він ні одного такого „козиря" не мав. Мав лише очайдушне бажання діяти, був бадьорий і до кінця вірив у свій ідеал, але не міг позбутись дрібки почуття меншости. Тому рвався вгору і хотів незабаром похвалитись. — Отже, на все добре. Швидко побачимось, можливо в боях...

— І в спільній армії... — додав Блакитний.

— Дай, Боже...

О. В. В.

НАД СВІЖОЮ МОГИЛОЮ ВИЗНАЧНОГО УКРАЇНЦЯ

2 травня 1967 р. українська еміграція зазнала болючої втрати: на 89-му році плодотворного життя помер у Мюнхені визначний діяч української науки і культури, проф. д-р Григорій Григорович Ващенко.

Проф. Ващенко народився 23 квітня 1878 р. в с. Богданівці на Полтавщині. Маючи 10 років, вступив до початкової духовної школи, а потім — до духовної семінарії в Полтаві (тієї самої, де вчився Симон Петлюра). Юнак з захопленням розучував українські пісні, брав участь у концертах, святі Т. Г. Шевченка. За те, не зважаючи на блискучі успіхи в навчанні, дістав, після закінчення семінарії, погану характеристику, не був прийнятий до Київської духовної академії і мусів кінчати свою освіту в академії Московській.

В міжчасі займався учителюванням, а також прилучився до групи національно свідомих українців та розпочав письменницьку працю. В 1900 р. написав перше оповідання „Німий". Водночас брав участь у театральному гуртку, організованому для обслуговування селян в його рідному селі українською артисткою Затиркевич. Обдарований гарним тенором, молодий Г. Ващенко виступав у драмах, в українських операх та оперетах завжди, коли повертався із школи додому.

Після закінчення академії в 1902 році Григорій Ващенко одержав посаду вчителя мови й літератури в Полтавській єпархіяльній школі, згодом викладав у духовній школі в Кутаїсі (Грузія), а далі — знову в Полтаві: в комерційній школі та учительській семінарії.

Він одружився з донькою священика в с. Чернеччина на Полтавщині, свідомою українкою, яка на протязі всього подружнього життя була вірною супутницею й помічницею своєму чоловікові.

Під час революції 1905 р. всі симпатії Г. Ващенка були на боці українських селян. Після екзекуції козаків над селянами в Сорочинцях, він виступив у пресі з гострим протестом проти знущань і його виолали на далеку північ, за 180 км на схід від Петербургу, і аж в 1911 р. знову дозволили повернутися на Україну, до Тульчина на Поділлі, де він близько зійшовся з композитором Леонтовичем.

За увесь цей час, не кидав Г. Ващенко своєї літературної діяльности. В 1908 році вийшла перша його збірка під назвою „пісня в кайданах" — розповідь талановитого алькоголіка.

Серед творів цього періоду треба відзначити драму „Сліпий", написану під впливом Ніцше, та збірку „До ґрунту" (псевдонім Г. Васьківський), де зображено настрої інтеліґенції на початку нашого століття. Критика високо оцінила ці твори. Одначе, з часом автор сам прийшов до висновку, що справжнє покликання його в науковій праці. В 1911 р. захопився вченням Лесгафта і почав студіювати експериментальну психологію. З того часу педагогіка і психологія стали основним полем його діяльности.

Коли спалахнула революція 1917 р., Г. Ващенко всі свої сили віддав на участь у національному будівництві, зосереджуючи свою працю на українізацію вчительства. В кінці 1917 р. його запросили на посаду директора учительської семінарії на Шведській могилі під Полтавою (там же він був і лектором педагогіки і психології), а в кінці 1918 р. — став доцентом психології при Полтавському університеті.

Влітку 1920 року будинок учительської семінарії большевицька влада перетворила на концтабір, а семінарію, під назвою „Педагогічні курси", перевела до с. Білики на Полтавщині. Г. Ващенко дістав там працю і, наскільки можливо було за тодішніх обставин, продовжував свою національну роботу, дбаючи про виховання національно свідомих українських учителів. Одначе світла доба тривала недовго. На курси приїхали, прислані владою, політрук Казанівський та викладач діялектичного матеріялізму, які відразу об'єдналися з місцевими комсомольцями та всіма силами почали чинити спротив національному напрямкові на курсах. Врешті, вони загрозили Г. Ващенкові розстрілом, і він мусів школу покинути. Повернувся до Полтави, і там знову зайняв посаду доцента університету, в той час переіменованого на інститут народної освіти, а потім — на педагогічний інститут.

В 1925 р. Г. Ващенко одержав звання професора педагогіки і був призначений на посаду керівника катедри педагогіки. В 1930 р. перебрав керівництво аспірантською групою при тому ж інституті. В тих роках написав перший повний курс педагогіки українською мовою, відомий твір „Загальні методи навчання".

В кінці 1933 р., коли відбувався погром українських високих шкіл, проф. Г. Ващенка, „за український буржуазний націоналізм у його лекціях та буржуазні ухили в його праці", було оголошено „ворогом народу" і позбавлено праці. Лише в 1936 році дозволено йому працювати, але за межами України, в Сталінграді, де був звичайним професором педагогіки та керівником катедри педагогіки при місцевому педагогічному інституті, і лише в 1940 р. він зміг повернутися до Полтави, де при педагогічному інституті треба було знову організовувати аспірантську групу.

Творчий доробок проф. Г. Ващенка за той час, крім „Загальних метод навчання", складається з багатьох праць в ділянці психології дитинства, мислення і мови, написаних під впливом швайцарського психолога Піяже, з яким учений, однак, не погоджувавсь. На жаль, всі праці безповоротно загинули під час евакуації.

З приходом на Україну німців, проф. Ващенко залишився в Полтаві. Щиро працював, скільки можна було, на національному й релігійному полі. Одначе скоро почалася евакуація на Захід: Галичина, Лемківщина, Словаччина, Німеччина. В Словаччині, в тяжких умовах, померла вірна дружина проф. Ващенка, Оксана.

Після закінчення війни, на еміграції, проф. Ващенка в 1945 р. обрано на посаду звичайного професора при Українському Вільному Університеті, а в 1946 р. почав викладати педагогіку, психологію й моральне богословіє в Богословській Академії УАПЦ в Мюнхені. Жив постійно в таборі Ляндсгут, на виклади приїздив. Студенти любили його, як рідного батька і обдаровували особливою пошаною. В 1950 році проф. Г. Ващенко став ректором Академії. За час перебування в Німеччині Г. Ващенко написав біля 50 праць, розвідок, окремих статтей і книжок в галузі педагогіки і психології. Переробив свої „Загальні методи навчання" (їх було видано 4-ма книжками), писав скрипти для студентів, був частим дописувачем до української преси. З його праць цього періоду найголовніші: „Завдання виховання української молоді", „Християнство і майбутнє людства", „Періоди в розвитку дитини і дитяча література", „Виховний ідеал" (2 частина), „Проєкт системи освіти в самостійній Україні", „Тіловиховання, як засіб виховання волі й характеру" й інші.

Проф. Г. Ващенко дуже любив українську молодь і завжди докладав багатьох зусиль для виховання її в національному дусі. Майже до кінця свого життя він ентузіястично, з запалом і натхненням, невтомно працював з молодечими організаціями, зокрема з СУМ-ом (почесним членом якого він був з 1948 року), часто виступав з доповідями для молоді, дописував до молодечих журналів.

Останні два роки в житті проф. Ващенка були дуже тяжкі. Він втратив зір і великою мірою слух... Умер серед своєї родини, оплакуваний та тепло згадуваний усіма, які його знали і любили.

Вічна йому пам'ять!

20-РІЧЧЯ ПОЛЬСЬКОГО ЖУРНАЛУ „КУЛЬТУРА"

Париж. — Починаючи з 1947 року, біля Парижу стало щомісяця виходить об'ємистий журнал-місячник польською мовою „Культура", що містить матеріяли про стан польської культури за кордоном і в Польщі, інформації про культурне життя у світі, проблематичні статті, огляди, часто полемізуючи з настановами сучасного Варшавського уряду, але залучуючи до співпраці й авторів, які живуть у Польщі. На українські літературно-мистецькі теми в „Культурі" не раз писав видатний польський поет і критик Юзеф Лободовський з Еспанії; іноді журнал містив переклади з української закордонної поезії на польську мову. Дотепер на сторінках „Культури" друкувались понад тисячу авторів.

МІЖКРАЙОВА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

шини в Англії, пл. сен. Оксана Паращок і ст. пл. Петро Яким'юк, і Команда Зустрічі. На трибуні були теж делегати СУМолоді, що їх окремо вітав під час відкриття Комендант Зустрічі.

Вечером, частинно під дощем (який не перешкаджав ні фреквенції ні зацікавленню) відбулася коротка, добре підготована й проведена, ватра. Присвячена вона була 50-літтю Збройних Змагань. Почав її вступом-промовою пл. сен. Юрій Старосольський, голова ГПРади, найвищої пластової установи, „Чи ви хочете цього, чи не хочете, дорогі пластуни й пластунки", — говорив він, — „але ви унаслідили більш, як тисячрічну культуру України від ваших предків. Від цього, як ви збережете цю культуру, збагатите й передасте новим поколінням, — залежатиме, як цінитиме вас світ, інші народи". Табір пластунів, розложений в лісі, на нерівному терені. Пластунки розбили свій мальовничий табір на краю величезної, рівної поляни. На цій поляні, до речі, вмів осісти в суботу двоособовий літак, що привіз з Гартфорду, Конн. заступника команданта Зустрічі, пл. сен. Ярослава Лучканя, завзятого лстуна-спортовця. МПЗ триватиме до неділі, 30-го липня включно. Раненько в понеділок, 31-го липня, майже всі учасники Зустрічі від'їдуть відзначати століття Канади до її столиці Оттави, а звідтам вечером роз'їдуться до своїх станиць.

ІНФЛЯЦІЯ ДОЛЯРА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

процент. На підставі статистичних даних бачимо, що тільки від 1950 р., коли процентова стопа виносила 1,5%, то сьогодні у 1967 р. вже становить 5%. Отже, інфляційні тенденці також у цій ділянці компенсують зростом процентової стопи, а це доказує, що вкладники багато на цьому не терплять.

Треба відмітити, що в модерній економіці кількість грошей в обігу мусить підлягати певним змінам в залежності від загальних потреб і розвитку в ділянці господарського життя.

Мусимо взяти до уваги те, що населення в державі підлягає числовим змінам. Так само подача дібр та послуг мусить підлягати змінам. Також мусить збільшуватися загальний рівень заспокоєння людських потреб, тому уряд мусить старатися, щоб додаткові гроші були впроваджувані до продукції тому, що вони відіграють дуже велику ролю як необхідний чинник при збільшуванні продукції, яка мусить постійно зростати впарі із збільшенням населення, яке мусить бути забезпечене потрібними продуктами.

Нарешті мусимо пам'яти, що нема чого боятися якихось більших інфляційних потрясень, бо у ЗДА грошова система підлягає контролі Федеральної Резервної Системи, де її заряд Правління Директорів (The Board of Governors) виконують найкращі фахові сили, які складаються з сімох директорів, що є призначені Президентом та затверджені Сенатом ЗДА на 14-літню каденцію. Вони мають до своєї помочі такі інституції: 12 Федеральних Резервних Банків (The 12 Federal Reserve Banks), Федеральний Комітет Відкритого Ринку (The Federal Open Market Committee), Федеральна Дорадча Рада (The Federal Advisory Council), Банки-Члени (The Member Banks). (Prof. George Leland Bach, *Economics*, An Introduction to Analysis and Policy, Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice-Hall, Inc., p. 139).

Ціла Федеральна Резервна Система складається з найкращих фінансових та економічних експертів, тому успіхи економіки країни у дуже великій мірі залежать від їхніх особистих здібностей.

Отже будьмо спокійні, бо економікою ЗДА керують найкращі люди, які бажають якнайкращого господарського розвитку для своєї країни та добробуту для всього населення.

(Кінець)

ДО 900-РІЧЧЯ МІСТА КАМ'ЯНЦЯ-ПОДІЛЬСЬКОГО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

кет з відповідними розвагами, на якому наші посивілі сеньйори-подоляне в якнайширшому супроводі своєї молодої ґенерації, в дружніх розмовах та бесідах будуть мати змогу перезнайомитися між собою, відновити старі зв'язки, потоваришити та побратимити свою золоту молодь — нашу єдину тут надію...

Як логічне завершення цих живих контактів має бути покладений початок фундації якогось сталого репрезентативного тіла (назвемо його хоч би К-том Подільського Землецтва), що буде продовжувати в традицію зв'язок, взаємопізнання між членами на базі любови, пошани та збереження надбань минулих поколінь вужчої Батьківщини нашої, незабутнього нашого Поділля — цього, за виразом літописця, „золотого яблука України"...

Час святкування ювілею ймовірно буде відкладений десь на пізніше, коли спаде головна хвиля більших ювілеїв, коли проминуть ньюйоркські втомлюючі спеки. Про точну дату буде повідомлено в пресі як також особисто на адреси тих земляків, які зголосяться до обліку на учасників ювілейних святкувань.

На закінчення залишається найбільш важлива, хоча може й найменш поетична частина апелю до наших дорогих земляків... Спроста, за нашим народним, подільським виразом її формулюється так: „Дайте, не минайте!".

Пожертви на організацію всього цього шляхетного заміру, на видання ювілейного збірника, на всі пов'язані з ювілеєм видатки, ласкаві будьте пересилати на подану нижче адресу. Кожний жертводавець отримає особисте поквітування від УВАН. Всі пожертви для УВАН вільні від податку.

Адреса: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the USA (Kamianetz Jubilee) 206 West 100th St. New York, N.Y. 10025.

(Кінець)

Українські виступи на Світовій Виставі у Монтреалі 1967

(ПОВІДОМЛЕННЯ КУК, ВІННІПЕҐ, 24 КВІТНЯ 1967)

ЛИПЕНЬ			
Субота, 29	— День Укр. Молоді: МУНО, ОДУМ, СУМ, ПЛАСТ — острів св. Олени.		
Субота, 29	— Фестиваль укр. музики й танку (злучені групи Монтр. і окол.)		
Тиждень 24-29	— УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ, Госпітеліті Павільйон: Програма нижче.		
СЕРПЕНЬ			
Середа, 2	— ШУМКА, Танц. група, Едмонтон	1:00	5:00
Четвер, 3	— ШУМКА, Танц. група, Едмонтон	1:00	5:00
Четвер, 3	— Хор УНО, Вінніпеґ (В. Климків)	1:30	5:30
Пятниця, 4	— Хор УНО, Вінніпеґ (В. Климків)	11:00	3:30
Пятниця, 11	— Хор ОДУМ, Монтреаль	11:00	3:30
Понеділок, 21	— ЄВШАН, Нар. Балет, Саскатун (Павличенко-Сот.)	1:00	5:00
Вівторок, 22	— ЄВШАН, Нар. Балет, Саскатун (Павличенко-Сот.) Кан. Павл.		5:00
Середа, 23	— ЄВШАН, Нар. Балет, Саскатун (Павличенко-Сот.)	1:00	5:00
Неділя, 27	— ПОЛТАВА, Танц. Група СУМ, Монтреаль (В. Гладун) Кан. Павільйон.	12	
ВЕРЕСЕНЬ			
Неділя, 3	— Танц. Група П. Марунчака, Монтреаль	3:00	5:00
Неділя, 10	— Хор св. Софії, Монтреаль		7:00
Неділь, 24	— Танц. Група П. Марунчак, Монтреаль	1:30	5:30
Субота, 30	— ПОЛТАВА, Танц. Група СУМ, Монтреаль (В. Гладун)	1:30	5:30
ЖОВТЕНЬ			
Субота, 14	— Хор ОДУМ, Монтреаль	11:15	4:30
Неділя, 22	— ОДЕСА, Танц. Група П. Марунчака, Монтреаль	12:30	4:30

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ — ГОСПІТЕЛІТІ ПАВІЛЬЙОН: Відкритий щодня 10:00 рано до 9:00 вечором. **Програми:** Від 2:00 до 4:00 і 7:00 до 9:00 (вівторок лише 7:00 до 9:00). Господар: Крайові укр. жіночі організації, голова Комітету Експо: пані Галина Мельник, Монтреаль, 6640 . . . — англ. адр.

Програми Українського Тижня включають:

— показ українського одягу: історичного, народ. і модерного;
— укр. ляльки в нац. строях різних земель і районів;
— виставка книжок і укр. народної штуки;
— фільма „Скарби України" і проєкція фото з життя українців Канади;
— показ способу вишивання, різьби і писання писанок;
— виставка образів і скульптури укр. мистців Канади і США;
— Бандурист Вол. Мота, баритон;
— укр. пісні: солісти — А. Чорнодольський, М. Варбицький і О. Павлова;
— укр. композиції у виконанні Люби Жук, піяно;
— „Коза Дереза", Дит. Театр ОЖ ЛВУ, Вінніпеґ, 27 липня год. 2:00 до 4:00.

Інформації: Книгарня АРКА, 3644 Ст. Лавренце Блвд., Тел. (514) 842 3496. Приміщення в укр. домах — $5.00 від особи, діти 1/2 ціни, звертатись до: пані Л. Шулякевич: 9031 Lacordaire St. St. Leonard, Montreal. Tel.: 322-9939

„ЖІНОЧИЙ ПІДГОТОВЧИЙ КОМІТЕТ ЕКСПО 67".

Президент — Пані Г. Мельник
Заступник Президента — Пані Л. Шулякевич, Г. Кріса
Секретарі — Пані О. Гоменюк, пані О. Судчак, пані Е. Загурак.
Скарбник — Пані С. Кульба.
Члени — Пані М. Чолій, О. Кучарська, М. Сенкусь Е. Шнурівська.

Два приклади

У „Свободі" з 28-го червня подана вістка: „Олесь Столярський — доктор медицини". Родичі пана Доктора влаштували прийняття в честь свого сина, що здобув докторат і де зібрались численні члени тої громади й при тій нагоді зібрали 95 долярів на Український Католицький Університет в Римі. Честь родичам і честь п. Романові Шалевичеві, що перевів збірку на так благородне діло.

У тім самім числі „Свободи" подана вістка про те, як відділ одної нашої організації влаштував товариський вечір, в домі панства Василенків і написано, що там було коло 100 осіб, були товариські гутірки та співи.

І тепер приходить питання: чому не знайшлось ані одної особи, із тих сто осіб, що були на вечері, щоб перевела збірку на якусь благородну ціль? от хочби на народний Фонд, котрий в цім році потребує фінансової підтримки з огляду на Світовий Конгрес Вільних Українців. Але, на жаль, не знайшлось.

Ілько Вельган

СПОРТ

редагує О. СОХАН

ГРЕЦЬКО-АМ. СК ЗДОБУВ ЧАШУ ДЕВЕРА І ЧЕМПІОНАТ ЗДА

Дружина Грецько-Американського СК з Ню Йорку перемогла репрезентантів Заходу, одинадцятку „Орендж Кавнті'' з Лос Анджелесу з рахунком 4:2 у фінальних змаганнях за Чашу Девара і чемпіонат ЗДА 1967 року, які відбулися минулої неділі, 23-го липня на грищі Айнтрахт Овал в Асторії, Н. Й. У попередніх семи роках п'ять разів українські дружини здобули Чашу Девара і чемпіонат ЗДА, чотири рази цим першуном країни був „Тризуб'' з Філядельфії, а один раз УСК з Ню Йорку .

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ'' СТАЛА ПЕРШУНОМ ГРУПИ ПІВНІЧ

На річних Загальних Зборах Американської Футбольної Ліґи, які відбулися впродовж двох „вікендів'' липня в Ню Йорку, член Управи Управи Міжнародної Федерації Футболу Джеймс Меґваєр вручив трофеї АФЛіґи: трофей найкращого менаджера Євгенові Чижовичеві з „Чорноморської Січі'', трофей найкращого змагуна Миронові Воробцеві з „Чорноморської Січі'', та трофей найкращого стрільця Джорджові Бенітезові, змагунові „Тризуба'' з Філядельфії.

Чаші першуна АФЛіґи не вручено на цих Зборах тому, що ще не вирішено чемпіонату АФЛіґи. Екзекутива АФЛіґи остаточно вирішила, мимо невідбутих, постійно відкладаних змагань між „Тризубом'' і „Ромою'', що першуном Групи Північ стала дружина „Чорноморської Січі'' з Нюарку, яка займала в табелі Групи перше місце і була дійсним лідером. Міжгрупові змагання першунів Груп Північ та Південь, тобто „Чорноморської Січі'' та „Ст. Джерард'' з Балтимору, визначено на 6-го серпня в Нюарку, на грищі Фаршерс Гров.

Провід АФЛіґи теж вирішив розподіл дружин між Першою і Другою Дивізією, які вже не будуть рівнорядними Дивізіями, але першун Другої Дивізії входитиме до Першої, а дружина на останньому місці Першої Дивізії відходитиме до Другої. В першій Дивізії змагатимуться: „Ч. Січ'' — Нюарк, „Тризуб'' — Філядельфія, „Тайґерс'' — Бостон, „Ст. Джерард'' —Балтимор, „Брітаніка'' — Вашинґтон, і „Лянсерс'' — Рочестер. В Другій Дивізії гратимуть: „Рома'' — Петерсон, „Інтер'' — Ню Йорк, Портуґальський СК — Нюарк, СК Гартфорд, СК Манчестер, Масс., та Мадярський СК — Ню Бронсвік.

Сезон АФЛіґи почнеться 10 вересня, а не раніше, як було проголошено. Розгри у Першій та Другій Дивізіях складатимуться із гор кожний з кожним по три зустрічі.

Омелян Твардовський

— о —

УКРАЇНСЬКІ ШАХІСТИ ЗДОБУВАЮТЬ УСПІХИ

В цілому ряді шахових турнірів визначилися знову українські шахісти добрими досягненнями, здобуваючи перші чи дальші почесні місця поміж найкращими шахістами Америки.

Іван Теодорович з Торонта виграв знову турнір „Лейк Онтеріо Опен'', який відбувся в Рочестері 1-го і2-го квітня. Він зайняв перше місце з вислідом 5:0.

Проф. Степан Попель зайняв перше місце в турнірі „Лінкольн Небраска Інвітейшен'', який розіграно під час Меморіял Дей вікенду. Проф. С. Попель здобув 5½:½ точки і випередив відомого американського сеньйора-майстра шахів Медніса.

У великому традиційному турнірі „Вестерн Овпен'', що відбувся в Мілвокі під час вікенду 4-го липня, проф. С. Попель поділив 2-4 місця з Пошелем і Ґадфрі, осягнувши вислід 6:1. Дальші місця зайняли відомі українські майстри Теодорович і Пундій на спілку зі знаними американськими фаворитами Середнього Заходу, такими як Браскет, Марц, Форманек і брати Сендріни. Турнір виграв лотиш Карклиньш вислідом 6½:½.

Під час вікенду 4-го липня відбувся в Ню Йорку великий турнір „Атлантік Овпен'', що по своїй силі і скількості учасників вповні дорівнював Відкритим Чемпіонатам Америки. В ньому, на 170 учасників, взяло участь 4 міжнародні ґросмайстри: (Бенко, Бісґаєр, Россолімо, Р. Бирн) та 26 сеньйор-майстрів і майстрів. Перше місце здобув Бенко вислідом 7:1. Півточки позаду опинилися ґросмайстер Россолімо, сеньйор-майстер Вальво і майстри Леві та д-р Орест Попович, що поділили 2-5 місця. Повища п'ятка випередила таких фаворитів як Бісґаєр, Р. Бирн, Л. Бирн, Шервін і Цукерман — всі члени репрезентацій Америки, шахісти міжнародної кляси.

В шаховому турнірі в Мінеаполісі, Мінн. проф. Попель зайняв друге місце з точками 4½:½. В цьому турнірі ,який відбувся 15-го і 16-го липня, першуном став відомий майстер Браскет з точками 4:1.

О. П.

— о —

„ЛЕВИ'' — ЗЕЛЕНО-БІЛІ'' 1:0 ЗА СТЕЙТОВУ ЧАШУ

Шикаґо, 19-го липня. — Змагання за стейтову чашу д-ра Петра Піля, старенького дідуся, приятеля спортової молоді, відбуваються в Шикаґо щороку ще від 1908 року. За 18 років свого існування „Леви'' були вже раз у 1956 році володарем чаші д-ра Петра Піля і першуном стейту Іллиной, коли вони перемогли у фіналі Польських Орлів з рахунком 2:1. В минулому році „Леви'' були віце-чемпіоном стейту, потерпівши поразку у фіналі із „Ганзою'' вислідом 0:1.

Цьогорічні льосування суперників в грах за чашу д-ра П. Піля дали „Левам'' суперника німецьку дружину „Зелено-Білих'', яка була співчемпіоном Вищої Дивізії із „Левами''. „Леви'' виступили до цієї зустрічі в неповному складі. „Зелено-Білі'', після ряду перемог в німецькому пікніковому турнірі, вийшли певні своєї перемоги. Змагання почалися у повільному темпі (горяча погода) і „Леви'' навіть у своїй вакаційній формі, мали в першій півгрі значну перевагу. Ряд нагод не зуміли „Леви'' використати і півгра закінчилася безворітним вислідом. Після перерви гра була більше відкритою і знову у протинаступах „Левів'' оборонили ворота німців стовпи і поперечки. Щойно на 87-ій хвилині сольовий рейд Руїза по правому крилі приніс ворітний успіх. Руїз прекрасно виминув оборонців суперників і післав гарну подачу до середини, з якої Ґевара головою післав м'яч у сітку німців. „Леви'' виступили у такому складі: Банах, Еліяшевський, Медина, Бульба, Іваник, Дижурко, Стахровський, Нога, Руїз, Ґевара, Освальд і Гуцуляк.

Петро Головатий

— о —

ВИСЛІДИ ТЕНІСОВИХ ПЕРШОСТЕЙ СУАСТ-СХІД

На „Союзівці'' відбулися в днях 15-го і 16-го липня тенісові першості Союзу Українсько-Американських Спортових Товариств, делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади на Сході ЗДА.

Висліди поодиноких зустрічей чоловіків:

Елімінації

А. Пащук — В. Ленець 6:0, 6:0
Я. Рожанковський — М. Магмед 6:0, 6:1
Б. Бурачинський — В. Роговський, воковер
Ю. Карапінка — М. Ломаґа 8:6, 6:4
Б. Стопницький — А. Гончаренко 8:6, 6:3
І. Луків — В. Рабарський 6:0, 6:3
З. Матківський — Б. Кучинський, воковер
Р. Олинець — О. Лисяк 6:0, 6:4
М. Лепкалюк — Т. Добуш 6:1, 6:1
В. Гук — Д. Завіс 6:1, 6:0
М. Душник — Ю. Савицький 6:0, 6:0
І. Сохан В. Матківський 6:3, 6:0
О. Олинець — П. Шиприкевич 6:0, 6:0

Перша рунда

Ю. Савчак — А. Пащук 6:1, 6:1
Б. Бурачинський — Я. Рожанковський 6:4, 7:5
З. Снилик — Ю. Карапінка 6:2, 6:2
Б. Стопницький — І. Луків 6:0, 6:2
З. Яцків — З. Матківський 6:1, 6:4
Р. Олинець — М. Лепкалюк 6:3, 6:4
В. Гук — М. Душник 6:1,6:3
О. Олинець — І. Сохан 6:0, 6:0

Чвертьфінали

Ю. Савчак — В. Бурачинський 6:3, 8:6
З. Снилик — Б. Стопницький 6:4, 3:6, 6:1
З. Яцків — Р. Олинець 6:2, 6:2
О. Олинець — В .Гук 4:6, 6:3, 6:1

Півфінали

О. Олинець — З. Яцків 6:1, 6:3
З. Снилик — Ю. Савчак 3:6, 9:7, 3:0

Останню півфінальну зустріч розіграно на корті в Айві Гіл в Нюарку. В третьому сеті, при стані 3:0 в користь З. Снилика його суперник Ю. Савчак натягнув собі м'яз і піддався, резиґнуючи з дальшої гри.

Фінальні змагання, і одні півфінальні, не можна було провести на „Союзівці'' з огляду на погоду. Після вирішення другої півфінальної зустрічі плянується провести фінальну зустріч між Олександром Олинцем і Зеноном Сниликом в найближчому часі на „Союзівці''.

КЕРІВНИКИ УКРАЇНСЬКИХ „МІНІСТЕРСТВ'' І ЗАВОДІВ

„Літературна Україна'' з 4 липня, повідомляючи про черговий „пленум ЦК КПУ'' в Києві, назвала кількох керівників так зв. міністерств УССР, які — за виключенням 5 — вже стали цього року „союзно-республіканськими'': Я. Куліков — міністер чорної металюрґії, М. Розенштрах — міністер будівництва важкої індустрії, О. Борисов — його перший заступник; секретарем КП на Криворіжжя є М. Пичужкін, директором великого коксохемічного заводу в Ясинівці — О. Антонов, а директором Дніпропетровського інституту чорної металюрґії — З. Некрасов.

ТАРЗАН, Ч. 5844. Перед новою небезпекою!

— Добре, буркнув Коді. — Беріть ці бочки та навантажуйте їх, і починаймо... Мусимо діяти швидко, щоб не зустрінутися з надбережними скакунцями.

І так внаслідок божевільної зажерливости Коді і Ґріна люди мусіли знов зустрінутися з жахом узберіжних скелетів!